

Η ΕΟΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν Κυριακὴν, 6^η/19^η Αὐγούστου 2018, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ
Δεσποτικὴ ἑορτὴ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τῆς ἑορτῆς ταύτης ἡ ἐκκλησία ἐορτάζει τὴν μνήμην τοῦ ὑπὸ τῶν ἁγίων
Εὐαγγελιστῶν ἀναφερομένου γεγονότος ὅτι ὁ Κύριος τεσσαράκοντα ἡμέρας πρὸ τοῦ
σταυρικοῦ πάθους Αὐτοῦ ἀνέβη ἐπὶ τοῦ ὄρους Θαβώρ καὶ ἐνώπιον τῶν προκρίτων
μαθητῶν Αὐτοῦ Πέτρου, Ἰακώβου καὶ Ἰωάννου, μετεμορφώθη, ἤτοι ἐφάνη ἐν τῇ
θεϊκῇ δόξῃ τοῦ προσώπου Αὐτοῦ, λαμπρότερος ὑπὲρ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, ἐν νεφέλῃ
φωτεινῇ, ἣτις ἐπεσκίασεν Αὐτόν καὶ ἐνεφανίσθησαν Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας
συλλαλοῦντες Αὐτῷ, ἐν ᾧ ἠκούσθη φωνὴ παρά τοῦ Πατρὸς λέγουσα: «οὗτός ἐστιν ὁ
Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ ἠυδόκησα, αὐτοῦ ἀκούετε», (Ματθ. 17, 1-9). (Μάρκ.
9,1-9), (Λουκ. 9,28-36)

Ἡ ἑορτὴ ἐωρτάσθη:

Α' Εἰς τὸ ὄρος Θαβώρ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου καὶ ἀπεκαλύφθη τὸ γεγονός τοῦτο.

Ἐνταῦθα ὁ Μακαριώτατος Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος
προεξήρξε τοῦ Ἑσπερινοῦ χοροστατῶν καὶ ἀκολούθως τῆς ὁλονυκτίου θείας
Λειτουργίας, ὑπαιθρίως, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ θρόνου
Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, τοῦ Σεβασμιωτάτου
Ἀρχιεπισκόπου Θαβωρίου κ. Μεθοδίου καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καὶ συμπροσευχομένου τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου
Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων καὶ παρεπιδημούντων ἱερέων ἄλλων
ἐκκλησιῶν, ψαλλόντων τοῦ π. Γεωργίου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Μεθοδίου
καὶ Ἰωακείμ δεξιὰ καὶ τῆς βυζαντινῆς Ἀραβοφώνου χορωδίας ὑπὸ τὸν
Ἀρχιμανδρίτην π. Φιλόθεον ἀριστερά καὶ μετέχοντος ἐν βαθείᾳ κατανύξει πλήθους
εὐλαβῶν προσκυνητῶν ἐκ πολλῶν ὀρθοδόξων χωρῶν.

Πρὸς τὸ εὐλαβές ἐκκλησίασμα ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

*“Παρέλαβεν ὁ Χριστός, τὸν Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, εἰς ὄρος ὑψηλὸν
κατ’ ἰδίαν, καὶ μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ ὡς
ὁ ἥλιος, τὰ δὲ ἱμάτια Αὐτοῦ, ἐγένετο λευκά ὡς τὸ φῶς. Καὶ ὤφθησαν Μωϋσῆς καὶ
Ἠλίας μετ’ αὐτοῦ συλλαλοῦντες· καὶ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς, καὶ ἰδοὺ
φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ
ἠυδόκησα...”*

“Ἀγαπητοὶ ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

*Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον Αὐτοῦ (Ψαλμ. 103,2), Κύριος ἡμῶν
Ἰησοῦς Χριστός, συνήγαγε πάντας ἡμᾶς ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ
ὄρει Θαβώρ, ἵνα ἐορτάσωμεν τὴν ἔνδοξον καὶ λαμπροφόρον Μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ καὶ
γενώμεθα μέτοχοι τοῦ θαβωρείου φωτός.*

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, φῶς καί τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, τό φωταγωγοῦν πᾶσαν τήν κτίσιν, λέγει ὁ ὑμνωδός. Αὐτό τοῦτο τό ἄχρονον φῶς ἔλαμψε ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ κατά τήν Μεταμόρφωσιν Αὐτοῦ ἐν τῷ ἡγιασμένῳ τούτῳ Ὅρει, ὡς μαρτυρεῖ ὁ Εὐαγγελιστής Ματθαῖος:

“Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τόν Πέτρον καί Ἰάκωβον καί Ἰωάννην τόν ἀδελφόν αὐτοῦ καί ἀναφέρει αὐτούς εἰς ὄρος ὑψηλόν κατ’ ἰδίαν· καί μετεμορφώθη ἔμπροσθεν αὐτῶν, καί ἔλαμψε τό πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, τά δὲ ἱμάτια αὐτοῦ ἐγένετο λευκά ὡς τό φῶς”. (Ματθ. 17, 1-3).

Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος εἰς τό ἐρώτημα “τί ἐστι “μετεμορφώθη”; Τί σημαίνει μεταμορφώθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός; Λέγει ὅτι ὁ Ἰησοῦς Χριστός “παρηνέωξεν ὡς ἠδύοκῃσεν, ὀλίγον τῆς θεότητος καί τοῖς μύσταις ἔδειξε τόν ἐνοικοῦντα θεόν”, δηλαδή τόσο μόνον ἄφησε νά φανῆ ἀπό τήν δόξαν του, δηλονότι τήν θεότητά Του, ὅσον ἠδύναντο νά βαστάσουν οἱ παρευρισκόμενοι μαθηταί Του.

Ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ἐπικαλούμενος τήν διδασκαλίαν τῶν ἐγκρίτων θεοφόρων Πατέρων λέγει ὅτι οἱ πάντες δύνανται νά γευθοῦν τήν χαράν τοῦ φωτός τῆς Μεταμορφώσεως. Καί τοῦτο, διότι τό φῶς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἶναι προοίμιον τῆς μελλούσης λαμπρότητος τῶν ἐκλεκτῶν: “Πολλοί γάρ οἱ κλητοί, ὀλίγοι οἱ ἐκλεκτοί” (Ματθ. 22,14), λέγει Κύριος.

“Τοῦτο τό φῶς εἶδον”, λέγει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, “οἱ ἔγκριτοι τῶν μαθητῶν -καθάπερ ἀκούεις ψάλλουσαν τήν Ἐκκλησίαν- τήν οὐσιώδη τοῦ Θεοῦ καί ἀϊδίου εὐπρέπειαν εἶδον ἐν θαβῶρα... τήν ὑπέρφωτον τοῦ ἀρχετύπου κάλλους λαμπρότητα, αὐτό τό ἀνίδεον εἶδος τῆς θεϊκῆς ὠραιότητος, δι’ οὗ θεουργεῖται καί τῆς πρός πρόσωπον θείας ὁμιλίας καταξιοῦται ὁ ἄνθρωπος, αὐτήν τήν ἀίδιον καί ἀδιάδοχον βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, αὐτό τό ὑπέρ νοῦν καί ἀπρόσιτον φῶς, φῶς οὐράνιον, ἄπλετον, ἄχρονον, ἀίδιον, φῶς ἀπαστράπτου ἀφθαρσίαν, φῶς Θεοῦν τούς θεωμένους... μία γάρ χάρις Πατρός, Υἱοῦ καί Πνεύματος, ἦν εἰ καί σωματικοῖς εἶδον ὀφθαλμοῖς, ἀλλά διανοιγεῖσιν...”

Τό θαβῶριον φῶς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, δύναται νά τό γνωρίσῃ ὁ εὐσεβής πιστός διά τῆς ταπεινώσεως καί τῆς τελείας τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης. Ταύτης ἐξ ἄλλου τῆς ἐμπειρίας ἐγένοντο κοινωνοί ὅλοι οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ. Ἐπέτυχον δέ τοῦτο οἱ ἅγιοι καί ὄσιοι καί οἱ μάρτυρες τῆς Ἐκκλησίας, τόσο διά τῆς ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ ὅσον καί τῆς ἀδιαλείπτου καθαρᾶς προσευχῆς. “Μήτηρ γάρ τῆς προσευχῆς ἡ ἡσυχία, προσευχή δέ, θείας δόξης ἐμφάνεια”. Ἡ μητέρα τῆς προσευχῆς, λέγει ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός εἶναι ἡ ἡσυχία καί ἡ προσευχή εἶναι ἡ φανέρωσις τῆς θείας δόξης. Ὅταν δηλαδή ἀσφαλίσωμε τάς αἰσθήσεις μας καί μείνωμεν μόνοι μας μέ τόν ἑαυτόν μας καί μέ τόν Θεόν (ἑαυτοῖς καί Θεῷ συγγενώμεθα) καί ἀφ’ οὗ ἔλευθερωθῶμεν ἀπό τήν ἐξωτερικήν τύρβην τοῦ κόσμου, ἔλθωμεν εἰς ἑαυτόν, τότε θά ἴδωμεν καθαρᾶ ἐντός μας τήν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ἐντός ὑμῶν ἐστίν”, λέγει Κύριος, (Λουκ. 17,21)

Τά ὄντως παράδοξα καί θαυμάσια γεγονότα, τά ὁποῖα ἔλαβον χώραν κατά τήν ἡμέραν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀφοροῦν εἰς τό Μυστήριον τῆς θείας Οἰκονομίας, τήν ἀποκορύφωσιν τοῦ ὁποῖου ἀποτελεῖ τό σταυρικόν πάθος καί ἡ ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασις Αὐτοῦ. Ἄς ἀκούσωμεν τοῦ ὑμνωδοῦ λέγοντος: “Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε, ὄρος οὐρανόν ἐμιμεῖτο, νεφέλη ὡς σκηνή

έφηπλοῦτο. Σοῦ μεταμορφουμένου, ὑπό Πατρός δέ μαρτυρουμένου, παρῆν ὁ Πέτρος σύν Ἰακώβω καί Ἰωάννῃ, ὡς μέλλοντες συνεῖναί σοι, καί ἐν τῷ καιρῷ τῆς παραδόσεώς Σου· ἵνα θεωρήσαντες τά θαυμάσιά Σου, μή δειλιάσωσι τά παθήματά Σου· ἃ προσκυνῆσαι ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ καταξίωσον διά τό μέγα Σου ἔλεος”.

Μέ ἄλλα λόγια, ἕτερος σκοπός τῆς φανερώσεως τῆς θείας δόξης, δηλονότι τῆς δυνάμεως τοῦ Κυρίου, ἦτο νά φανῆ ἡ μετέπειτα τῆς Ἀναστάσεως λαμπρότης. Τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιμαρτυρεῖ ὁ Ἀπόστολος Πέτρος ἐν τῇ δευτέρᾳ Καθολικῇ αὐτοῦ ἐπιστολῇ λέγων: “ Σᾶς ἐγνωρίσαμεν τήν δύναμιν καί τήν μέλλουσαν ἔνδοξον παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας, Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐπειδή εἶδαμεν μέ τά μάτια μας τήν μεγαλειότητα ἐκείνου κατά τήν Μεταμόρφωσίν Του” , “Λαβών γάρ παρά θεοῦ πατρός τιμὴν καί δόξαν φωνῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦδε ὑπό τῆς μεγαλοπρεποῦς δόξης, οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγώ εὐδόκησα, καί ταύτην τήν φωνήν ἡμεῖς ἠκούσαμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν, σύν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ”. (Β΄ Πέτρου, 1, 16-18).

Διά τῆς προσωπικῆς καί ἀψευδοῦς αὐτοῦ μαρτυρίας, ὁ Ἀπόστολος Πέτρος καλεῖ πάντας τούς τιμῶντας τήν ἀνάμνησιν τῆς θείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Μεταμορφώσεως, νά ἀναδειχθῶμεν κληρονόμοι τοῦ ἀκτίστου φωτός τῆς δόξης Αὐτοῦ. “Τοῦτο γάρ ἐστι θέλημα θεοῦ ὁ ἁγιασμός ὑμῶν”, (Α΄ Θεσ. 4,3) λέγει ὁ θεῖος Παῦλος.

Μετά δέ τοῦ ψαλμωδοῦ εἶπωμεν: “Ὅτι παρά Σοί πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς”, (Ψαλμ. 35,10). Τοῦ Σοῦ φωτισμοῦ ἀξίωσον καί ἡμᾶς, Χριστέ ὁ θεός, ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, σύν ταῖς ἰκεσίαις τῶν Ἁγίων Μαθητῶν σου Πέτρου, Ἰακώβου καί Ἰωάννου καί τῶν θεοπτῶν Προφητῶν σου Μωϋσέως καί Ἡλιοῦ καί πάντων τῶν ἁγίων, Ἀμήν”.

Μετά τό πέρας τῆς θείας Λειτουργίας ὁ Μακαριώτατος ηὐλόγησε κατά τό ἔθιμον τάς σταφυλάς καί τούς διαφόρους καρπούς.

Ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς ἐτελέσθη εἰς τήν Μονήν πανηγυρική θεία Λειτουργία προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου συλλειτουργούντων πολλῶν ἱερέων τῶν ὁμόρων περιοχῶν καί μετέχοντος ἀθρόου Ἐκκλησιάσματος, λατρεύοντος τόν ἐν δόξῃ μεταμορφωθέντα Κύριον.

Τήν μεσημβρίαν ὁ ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτης π. Ἰλαρίων παρέθεσεν εἰς τήν Πατριαρχικήν καί τήν Ἀρχιερατικήν συνοδείαν καί πολλούς ἄλλους τράπεζαν μετ’ ἰχθύων καί σταφυλῶν.

Β΄ Εἰς Ραμάλλαν.

Τήν πρωΐαν, ἀνήμερα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ἐωρτάσθη ἡ ἑορτή τῆς Μεταμορφώσεως καί εἰς τήν Παλαιστινιακὴν Πόλιν τῆς Ραμάλλας, εἰς τήν ἐν τῷ κέντρῳ αὐτῆς, ἱεράν Μονήν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Πατριαρχείου.

Τῆς θείας Λειτουργίας προεξῆρξεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Γεράσιος κ. Θεοφάνης, συλλειτουργούντων αὐτῷ τοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Γαλακτίωνος καί τοῦ Πρεσβυτέρου ἐφημερίου π. Γιακούμπ, ψάλλοντος τοῦ ψάλτου τῆς Μονῆς καί μετέχοντος ἀθρόου ἐκκλησιάσματος ἐξ ὀρθοδόξων ἐν κατασκευαστικῇ προσευχῇ.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ὁ ἡγούμενος Ἀρχιμανδρίτης π. Γαλακτίων καί τό

Κοινοτικόν Συμβούλιον παρέθεσε εἰς τήν Ἀρχιερατικήν Συνοδείαν καί ἄλλους μεσημβρινήν τράπεζαν.

Γ' Εἰς τήν Γεθσημανήν.

Ἀρχιερατική θεία Λειτουργία ἐτελέσθη ὡσάυτως καί εἰς τό σεπτόν Προσκύνημα τῆς Γεθσημανῆς προεξάρχοντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας Θεοδοσίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας